

Пакъ не носи ли крака?

Пакъ не носи ли тояга?

Скрива се подъ близкия камъкъ.

Единъ заякъ, озърта се уплашено.

Боже миличъкъ, кждѣ,
дѣ ще трѣбва да се бѣга? . .

Свира се подъ единъ храстъ.

Една огромна гжба къмъ малкитѣ си.

Скрийте се, дѣца, въ листата —
туй на нищо не прилича! —

азъ го знаая, той въ гората
твърдѣ честичко наднича . . .

И съсъ кошници, торбички —
той къмъ нази първомъ тича.

*Завива ги съ одърпаната си дреха и мърмори
нѣщо сърдито.*

Ягода — подава си личицето изъ избуялата
трѣва.

Ахъ, та кой ли васъ ще види,
и кому сте домилѣли? . . .

Що е туй, човѣкътъ, бабо? —
него ний не сме видѣли.

*Гжбата я гледа ядно, прикрива още по-добрь
дѣцата си и мълчи.*

Момината сълза — кокетливо.

Що е то — кажете, мили, —
на пчелата ли прилича?

просълзена.

Ахъ, тя бѣга вечъ отъ мене —
тя ме вече не обича . . .